

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. február

XVII/2. szám

Szorongatásban élünk, mindenhol viharfelhők fenyegnek. Kapaszkodót csak hitünk, keresztény értékrendünk komolyan vétele jelenthet. Az ökumenikus imahét és koncert-vendégünk vallomása is hangsúlyozza, mennyire Istenre kell/érdemes hagyatkoznunk!

Bárcsak egyre több Testvérünknl esne le a tantusz – így a nagybőjt idején!

Ny. L.

Kedves Testvéreim!

Így szól az Ige: „*Odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötözte azokat. (Lk 10,34)* Ez az Igevers a cselekvő irgalmasságról szól.

1. Mi is az az irgalmasság? Az eredeti görög szövegben olyasmit jelent, hogy megesis rajta a szíve. Kimondhatjuk, hogy az irgalmasság jellemzően isteni tulajdonság. A bűnös, Istentől elszakadt ember irgalmatlan, mint az arra járó pap és lévita. És elmondhatjuk, hogy a szívünk mélyén tudunk irgalmatlanok lenni, pedig az Isten irgalmas velünk. És bár az irgalom isteni tulajdonság, mi is megkaphatjuk. Az irgalmas samaritánus története is azt tanítja nekünk, hogy merjünk irgalmasok lenni ebben az irgalmatlan, kegyetlen világban.

2. Hogyan legyünk irgalmasok? Mire odaér a samaritánus az összevert, félholt emberhez, addigra már egy pap és egy lévita is elment mellette. A zsidók a samariaiakat pogánynak, és ezért tisztátalannak tekintették, nem érintkeztek velük. Egy ilyen samariai jön lefelé ugyanazon az úton. Ő is meglátja a félholtan elterült embert, és „*megesett rajta a szíve!*” Tehát a szívével gondolkodik, nem pusztán a fejével. Ennek az embernek a példáján keresztül vizsgáljuk meg, hogy milyen lépései vannak az irgalomnak.

a/ Az első lépés az, hogy észreveszem a környezetemben azt, aki rám szorul. Sokszor annyira csak saját magunkkal vagyunk elfoglalva, hogy észre sem vesszük azt, aki a segítségünkre szorul. Lehet, hogy csak egy beszélgetésre, vagy egy ölelésre van szükségük, vagy arra, hogy meghallgassuk őket.

b/ A második lépés az, hogy odamegyek hozzá. A pap és lévita is észrevette az irgalomra szoruló, de kikerülte a földön fekvőt. Nem elég észrevenni, sokszor nekünk kell megtenni az első lépést. Az első lépés pedig sokszor nagyon nehéz: ahogy megfordulhatott a fejében a samariai embernek annyi érv, amellyel elkerülhette volna, hogy odalépjen, annyi kifogást találunk mi is: pl. *nincs most időm a beszélgetésre*. A körülöttünk élőknek nem a kifogásunk kell, hanem mi. Belőlünk néhány perc, néhány alkalom, amikor nincsen kifogásunk.

c/ A harmadik lépés sem könnyebb. Úgy folytatódik a történet, hogy odalépett, olajat és bort öntött a sebre. A bor alkoholtartalmánál fogva fertőtlenítette a sebet, az olívaolaj pedig a fájdalmat csillapította. Az irgalom harmadik és negyedik lépése a fertőtlenítés és a fájdalomcsillapítás. A külső sebet azért fertőtleníttük, hogy ne fertőződjön el. Így van ez a lelki sebekkel is. Az irgalom harmadik és negyedik lépése az, hogy ha már észrevettem és odaléptem hozzá, akkor nem engedem, hogy elhatalmasodjon a seb. Vagyis a másik mellett vagyok a bajban, szenvedésben. Ezzel fertőtlenítem a lelki sebet. Majd beszélgetek vele, meghallgatom, ezzel pedig a fájdalmát csillapítom. Bor és olaj a közelségem a lelki sebeire.

d/ Úgy folytatódik a történet, hogy bekötözi a sebeit. Az irgalom ötödik lépése az, hogy mi is bekötjük a sebeket. Vagyis

nem szellőztetem, nem mutogatom. Mi, emberek hajlamosak vagyunk mások hibáit, botlásait kibeszélni. Az irgalmasság ötödik lépése, hogy betakarom a sebet, hogy legyen ideje meggyógyulni.

e/ És végül ez a samariai nem hagyja magára miután a sebeket bekötötte, hanem felteszi az állatára, és elviszi egy fogadóba, ahol gondoskodnak róla. Hatodik lépése az irgalomnak az, hogy utána sem hagyom magára, hanem nyomon követem. Tovább vezetem, hogy ne essen vissza, ne kerüljön újra olyan állapotba.

Kedves Testvéreim! Az irgalmas samaritánus olyan, mint Krisztus, aki értünk volt irgalmas. Ezt az irgalmas embert a szeretet mozgatta. Krisztust is a szeretet mozgatja, amivel szereti az embert. Az a szeretet, amivel értünk meghalt a keresztfán. Vállalva a fájdalmat, a magányt, a kivetettséget, a reménytelenséget. Vállalva azt, hogy magára hagyják, elárulják az övét. Milyen érdekes, hogy éppen azokat az érzéseket élte át, amiket a földön fekvő, félholtra vert, példázatbeli ember. De ő vállalta.

Értünk. Irgalomból. Hogy amikor mi vagyunk nagyon mélyen, nekünk vannak sebeink, mi vagyunk magányosak, odaálljon mellénk. Bekötözze a sebeinket. Csillapítsa a fájdalmunkat. Társunk legyen a magányban. És csak azt kéri tőlünk, hogy mi is legyünk ilyenek. Irgalmasok. Mert boldogok az irgalmasok, mert ők, egyszer majd, ott a mennyei haza kapujában irgalmasságot nyernek! Ámen.

Ágostonné Apáti Gabriella református lelkész

Karitás – éves beszámoló

Ténylegesen a 2023-as naptári évben vettem át a karitás vezetését. Egy új rendszerű szolgálatot kezdtünk felépíteni, ennek első lépése az volt, hogy a Belvárosi Plébánián sok éve, heti négy alkalommal történő élelmiszerosztás bekerült a karitás feladatai közé.

Az év folyamán a segítők száma nőtt ugyan, de a munka is sok, és egy-egy betegség, munkahelyi változás – és máris hiányban vagyunk, így továbbra is várunk olyan felnőtt, hívő, elkötelezett, megbízható segítőt, akik rendszeres munkát tudnak vállalni a karításban.

Tekintettel arra, hogy segítőkünk közül sokan munka és család mellett végzik a karitás szolgálatot, a tavalyi évben két alkalommal tudtunk találkozni, beszélgetni, valamint közösen részt vettünk nagybőjtben a keresztúti imádságon és Szent Erzsébet napján szentmisén.

Karitás tagságunk közül többen aktívan részt vettek az év során tevékenységeinkben, de több olyan testvérünk állandó segítségére is számíthattunk, akik bár nem tettek fogadalmat, de igazi krisztusi szeretettel fordulnak a rászoruló felé.

Újdonság, hogy diák önkénteseket is bevontunk a munkába. A fiatalok a tavalyi évben összesen **113 órát** segítettek a karitás feladatokban.

Helyi kapcsolatokat is igyekeztünk építeni, újraépíteni:

- Szentgyörgymezei Karitás, Esztergom-Bajóti Karitás Régió – főként az élelmiszerosztás, tartós élelmiszergyűjtés kapcsán.
- Málta – hajléktalan melegedő és a Családok Átmeneti Otthona – több rászoruló rendszeresen jár az élelmiszerosztásra, alkalmanként szállítunk is nekik élelmiszert.
- Prímási Iskolaközpont, Bottyán János Technikum, Kis-kosár Bevásárlóközösség – lehetőséget biztosítanak tartós

élelmiszergyűjtésre, és segítenek a szervezésben, lebonyolításban is.

- Régi kapcsolat az Élelmiszerbankon keresztül a Tesco-val, és rendszeresen kapunk adományokat a Lipóti és a Jókényér pékségtől.
- A Bazilika Plébánia „Lelkünk melege” gyűjtéséből több, általunk segített család jutott tűzifa adományhoz.

Tűzások nélkül: a legnagyobb feladatunk az élelmiszerosztás. Az év folyamán 143 család/egyedülálló regisztrált, ez 418 főt jelent, ebből jelenleg 70-80 család veszi igénybe rendszeresen ezt a segítséget. Heti négy alkalommal osztunk, havi 900-1000 adag ételt (pékárut, zöldséget. Ez osztási alkalmanként átlagosan 15-20 család (50-60 fő).

Tartós élelmiszergyűjtéseink:

Januárban templomi gyűjtés – 118 kg élelmiszer, 20 000 Ft.
Nagyböjti gyűjtés (templomban / Gyakorló iskola gyűjtése) – 580 kg élelmiszer, 56 000 Ft.

Június hónapban Kiskosár Bevásárlóközösség vendégeként – 87 kg élelmiszer, 27 000 Ft adomány.

Adventi gyűjtés (templomban, Primási Iskolaközpontban, Kiskosár Bevásárlóközösségben, Bottyán technikumban) – 730 kg élelmiszer, csaknem 100 db konzerv, befőtt, édességek, fűszerek + 57 000 Ft.

Összesen: 1515 kg tartós élelmiszer, 160 000 Ft adomány

A fentiekből az év folyamán csaknem 150 csomagot állítottunk össze, valamint a tartalékból alkalmanként liszt/cukor adománnyal egészítettük ki az élelmiszerosztást. Az idei évre is maradt 280 kg tartós élelmiszer, melyből január hónapban még egy alkalommal tudtuk segíteni a családokat.

Az élelmiszerosztásban nyár folyamán a Tesco-ból egyszer 360 kg burgonyát kaptunk és osztottunk szét, valamint az egyházmegyei Karitásztól jótalálból 1363 db kukoricakonzervet juttattunk el rászorulóinknak (100 család/egyedülálló személy).

Pénzügyek: a 2023. évet 151.865.- Ft-tal kezdtük. Amellett, hogy több rászorulóknak sikerült állami támogatást (közgyógyellátást) intézni, az idei évben 147.695 Ft-ot költöttünk gyógyszer-támogatásra. Az Egyházmegyei Karitásztól 100.000 Ft értékű vásárlási utalványt kaptunk iskolakezdési támogatásra. Ezt saját forrásból 50.000 Ft-tal egészítettük ki, így 10 család részére tudtuk segíteni augusztusban a tanszerek vásárlásában. A támogatás mellé tartós élelmiszer-csomagot is adtunk. A befolyt adományok egy részét a fentiekben túl tartós élelmiszer vásárlására fordítottuk, de így is 395.258.- Ft-tal zártuk az évet.

Minden átmenet hordoz magában örömeket és nehézségeket is, ez alól a karitásztól sem volt kivétel. Akadtak döccenők, de Isten kegyelméből túljutottunk a nehézségeken.

Hálásan köszönünk minden adományt, segítséget, de legfőképpen imádságot, mellyel a testvérek támogatták szolgálatainkat.

Nagy köszönet illeti mindazokat, akik az élelmiszerosztásban, vagy más karitásztól feladatokban önzetlenül, időt és energiát nem kímélve segítettek embertársainkat.

Külön köszönet László atyának, Andor atyának és a plébánia minden munkatársának, hogy nemcsak a háttérrel biztosították a karitásztól feladatokhoz, hanem akár a legvárhatóbb helyzetekben is számíthatunk segítségükre, támogatásukra.

Mindannyiukra Isten áldását kérjük!

Lesták Zoltán állandó diakónus

Rózsafüzér Társulatunk 2023. évi beszámolója

Társulatunk jelenlegi létszáma 26 fő. Egy idős testvérünk szociális otthonba költözött, ott folytatja a rózsafüzér imádságokat, illetve azokat vezeti. Két új taggal bővültünk, akiknek imádságos részvétele nagy örömeinkre szolgál.

A titokcserék legtöbbször a templomban történnek, ilyenkor közösen imádkozzuk el a rózsafüzért az aznapi titokkal, imádságokkal és énekekkel. Aki nem tud részt venni ezeken az alkalmakon, azoknak személyesen juttatom el a titkot.

Az év során a húsvéti és karácsonyi titokcserék alkalmával szerény ajándékokkal is emeljük az ünnepélyességet.

Isten segítségével tavaly elzarándokoltunk Keszthely-Klastrompusztára, tizenegy fővel. Erről már az Élő Szigetben beszámoltunk, de visszaemlékezve most is nagy lelki élményt jelent.

Továbbra is közösen imádkozunk a titokcseréken, az októberi litániák előtt, szentségimádásokon és egyházi alkalmakon.

Szeretnénk bővíteni társulatunk létszámát, ezért szeretettel várunk új tagokat!

Társulatunk pénzügyi beszámolója:

BEVÉTELEINK

2022. évi maradvány:	210.890 Ft
2023. évi bevétel:	139.400 Ft
Összes bevétel:	350.290 Ft

KIADÁSAINK

2023. évi kiadásaink:	35.560 Ft
2023. évi maradvány:	314.730 Ft

Ezt a maradványt társulatunk zárandókútra és közösségi alkalmakra szeretné fordítani.

Szendró Péterné

**„Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.” /Babits Mihály/**

A templom előterében plakáton, bent a padokra helyezett szórólapokon, de a Facebookon is találkoztam Mészáros János Elek magánénekes előadására hívó sorokkal. 2024. február 17-én 16 órakor az esztergomi Szent Anna templomban lesz hallható a koncertje. Korán eldöntöttem, hogy ott a helyem. Mit is tudtam róla? Azt, hogy a „Csillag születik” 4. évadjának nyertese, 31 éves korában kezdett komolyabban az énekléssel foglalkozni.

A templomban nagyon sokan vártuk az előadót. Pár mondatral köszöntöttük, aki megköszönte a lehetőséget. Először Wolf Péter: Áve Maria című dala hangzott el. Elnézést kérek azoktól, akik részletes beszámolót várnak tőlem, de inkább az est hangulatát szeretném leírni. Persze az lenne az igazi, ha kedves olvasóim is részesei lettek volna, és még mindig dúdolnák Bagó dalát a János vitézből.

A dalok között Mészáros János Elek vallott mély református hitéről. Elmesélt történetei bizonyították a számára legfontosabb 3 dolgot: a hit, a hazaszeretet és a hűség a nemzethez, a családnak a hazához. Ausztráliában jó körülmények között élő család többször hallotta „Az est harang” című nótát, és ez olyan nagy hatással volt rájuk, hogy hazatértek. Mi is meghallgattuk Mészáros János Elek tolmácsolásában:

*„Szülőfalum akácvirágos tája. / A kisharang te rólad énekel.
Szülőfalum te egyetlen, te drága. / Giling-galang, te ringass
egykor el.”*

Az est óta folyamatosan dúdolgom: *Hazám, hazám te mindenem, azután: Fogd most két kezem, nézz rám Istenem, Kell még egy szó, mielőtt mennél...*

Szenes Iván dalát nem ismertem, de nagy hatással volt rám: *Ki volt már szomorú, / úgy szívből igazán / és átvészelté bánatát. / Az hangosan köszön, / ha szembe jön a boldogság.*

Az a véleménye, hogy sokan a véletlennek, a végzetnek, a szerencsének, a sorsnak hálásak a sikeres életükért, mintha Isten nem is létezne. Elmondta, hogy életében milyen sok Véletlen volt, de valójában folyamatosan Isten vezeti őt. Az anekdoták sorát még felsorolni is nehéz: szólt a dinnye palántákról,

az ezüstkanálról, a kutyájáról és egy filmet is elmesélt, ahol az apa feláldozta a vonaton utazó emberekért a saját fiát. Megörvendeztetett bennünket református énekekkel is: *Ne késs tovább, ne várj tovább: / Ma kérd Atyád bocsánatát!*

Úgy köszönt el tőlünk, hogy a Jóistent arra kérte: adjon nekünk szeretetet, békességet, egészséget. Végezetül együtt elénekeltük az *Adjon Isten jó éjszakát*. A kijárat felé haladva, de még másnap is a mise után, ilyeneket hallottam: ezt a csodálatos hangot, ezeket a különleges történeteket, ezt a mély hitet, amely saját hitünket is megerősítette, elmélyítette és nem egyszer könnyet csalt a szemünkbe. Nagy élmény volt. Köszönjük a szervező Nyitrai Lászlónak is.

**„És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépen.”** /Babits Mihály/
Pazsiczky Mariann

Senior imaklubunk januári összejövetelének előadója – a tervek szerint – plébánosunk lett volna. A program azonban változott, mert plébániánkra egyhetes gyakorlatra érkezett egy első éves seminarista. László atya pedig azt kérte, hogy rögtön, megérkezése első napján legyen imaklubunk vendége.

Örömmel fogadtuk, vezetett beszélgetésre készültünk, hiszen többünk unokája-korú, alig fél éve seminarista fiatal jött hozzánk. Jó hangulatú, frappáns, hosszú beszélgetés részesei voltunk, pedig *mély vízbe dobták Mayer Balázst gyakorló hete legelső napján, de ahogy neki is mondtuk: jól úszott.*

Hogy a számára rendelt úton kitarson, hűséggel és örömmel járja azt, szeretettel imádkoztunk érte és valamennyi papnövendékért. *NY.M.*

Májusi számunkban beszámoltam a Papi korona akkori történéseiről: a papnevelés helyzetét tekintettük át Balogh Attila rektor atya felvetései alapján. Én személy szerint fontosnak gondolom, hogy a papnövendékek – a sok hasznos és fontos tudomány mellett – találkozzanak minél korábban és gyakrabban a hívekkel is! Örömmel tapasztalom, hogy Attila atya is így van ezzel, hisz a növendékeket „cipeli”, küldi a környező plébániákra.

Így került hozzánk Balázs is egyhetes gyakorlatra. A seniorokon kívül találkozhatott énekkarunkkal, nyugdíjas közösségünkkel, meg még ahova László atya elvitte. Beszélgetéseikben pedig a plébánia egyéb sajátosságairól is tájékoztatta – tapasztalatszerzésre inspirálva, a papi életre felkészítendő az első fél éven túljutott növendéket. *Ny.L.*

Februári összejövetelünkön Teréz nővérrel a **háláról, a hálaadásról** gondolkodtunk. Ez a fogalom mindnyájunk számára jól ismert. Tudjuk, milyen jó hálásnak lenni, milyen jó a hálás emberek közelében lenni, persze sokszor hiányzik a hála, rossz a hálátlanság, mondjuk, hogy nem is várunk hálát stb.

És itt jött a nővér által oly nagyon kihangsúlyozva, aláhúzva, hogy **a hála: kapcsolat az Isten és én közöttem.**

Alapvető tapasztalat, hogy sok mindent egyedül nem tudok megtenni, rászorulok az Istenre. Ő pedig mellettem áll, nem vagyok egyedül. Így nincs rajtam minden teher, Isten gondoskodik rólam. Köszönöm, Istenem! A hálaadás tehát nem más, mint megköszönni Istennek mindazt, amit kaptam, amim van, illetve amit kapni fogok.

A kapni ige jövő idejű alakjával arra hívta fel figyelmünket a nővér, hogy nehéz helyzetben érdemes előre hálásnak lenni, előre megköszönni Istennek a segítségét, amire mindig rászorulok, hiszen korlátaim vannak, de biztos lehetek abban, hogy Ő mellettem áll.

Figyelmesen hallgattuk a nővér gondolatait, néhány kérdés is megfogalmazódott bennünk, amikre próbáltunk választ találni, majd énekekkel, imával és hálával köszöntük meg a mai estét. Szeretettel várjuk Teréz nővért máskor is hozzánk!

NY.M.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Február 17-én tartotta összejövetelét a megújult **Pasztorális Tanács**. A legutóbbi Püspöki Szinódus határozata alapján minden egyházmegyében kell ilyen testületet felállítani. Nálunk már jóval korábban is volt, jómagam mint tag, már a harmadik ötéves ciklusomat kezdem tavaly.

Fontos és érdekes témák kerültek napirendre. A közös szolozsma után először **Dr. Tóth Géza**, a KSH munkatársa tartott tájékoztatót. A népszámlálási adatok tükrében szólt a magukat kereszténynek vallókról, különféle szempontok szerint csoportosítva őket. A népszámlálás kérdései közül a vallási hovatartozásról fakultatív volt a válaszadási lehetőség, a népesség 40%-a nem is válaszolt.

A nyilatkozók válaszai alapján a tendencia általános fogyást jelez – minden felekezeten belül. Pl. a 2001-es adat 5,6 millió keresztényt jelentett, legutóbb (2022-ben) ez a szám már csak 2,8 millió. Ez leginkább a hagyományos vallásosságra vonatkozik, de sokan vallják, hogy a „magam módján” vagyok hívő.

A vallásosság nagyobb ott, ahol erős a kapcsolatok hálója: család, település, plusz a szomszédság (konkrét, vagy közösségek, szomszéd települések), vagyis a társadalmi beágyazottság döntő. A „magam módján” keresztények általában lemorzsolódnak, nem tekinthetők igazából a táborunk tagjainak...

Fővárosunk helyzete is hasonló romlást mutat. Ebbe belejátszik a népességfogyás is, hiszen sokan kiköltöznek a környező kisebb településekre, – ahol viszont néhány helyen javulás is tapasztalható.

Saját statisztikánk talán hitelesebb lehet. A templomba járók száma az összlakosság 5-7%-a. Ez is csökkenő, ahogy a keresztelest kérők, vagy más szentségekhez járulók száma is.

Keresztény jövőnk szempontjából fontos a személyes megszólítás, a civilek bevonása a pasztorális feladatokba, idevonatkozó képzések indítása. A hozzászólók részéről még sok szempont előkerült.

Második téma az Egyházmegyei Karitászs átszervezése volt, amiről **Marik Gergely** számolt be. Ez a szeretetszolgálat 103 csoportot jelent, 1045 aktív taggal. Célkitűzése: odalépni a rászorulókhöz és nem csak anyagi, hanem lelki támaszt is kell nyújtani – főleg az elöregedő, elmagányosodó rászorulóknak. Itt is szükséges a munkatársak képzése, hogy a tevékeny szeretetet minél jobban tudják képviselni, mert ima (hit) nélkül csak segélyszervezet, cselekvés nélkül pedig imacsoport lesz ez a mozgalom.

Mohos Gábor püspök atya hazánk részéről részt vett a szinodusi ülésen, az ottani történésekről számolt be most. Mi is ez a szinodális folyamat? Az Egyház mobilizálása az egy szív, egy lélek, az egység megvalósítására törekvés. Együtt mozgás, együtt lépés, aktivitás, megújulás, keresztény identitásunk megerősítése. A hit válsága megtapasztalható. A „kapuk kitérítése” identitásunk stabilitása nélkül öngyilkosság.

Mint ismeretes, elég nagy felbolydulást okozott a pápai nyilatkozat az áldásról. A Püspökkari Konferencia körlevélben

tájékoztatót is kiadott erről. **Kelemen Imre** atya is megosztotta ezzel kapcsolatos gondolatait. A liturgikus, papi áldásnak megvannak a pontos szabályai: kinek, mikor, hol lehet ezt az áldást adni. Ez az áldás szentesítő, ezért – ahogy a Püspöki Nyilatkozat is figyelmeztet – felelős mérlegelés szükséges hozzá a lelkipásztor részéről! Egészen más az ún. egyszerű áldás, ami egy ima, egy jókívánság, lehetőség az ezt kérőnek, aki igényt tart rá Isten felé fordulásához. **Ez egyénnek szólhat, semmiképpen sem ismertén kóros/káros kapcsolatban élők állapotának „szentesítésére”!**

Sajnos az utolsó két napirendi ponton már nem tudtam ottmaradni, mikor is Dr. Monostori László atya a plébániák helyzetéről osztott meg gondolatokat, illetve Bene Balázs tájékoztatót adott az egyházzenei képzésről. Várt a délutáni plébániai programunk: Mészáros János Elek szereplésének előkészítése...
Nyitrai László

Az előző számból kimaradt: Karácsonyi koncert

December a várakozás hónapja. A visszafogottság és a sötétség hónapja, melynek a végén eljön a fény, megszületik a megváltó Jézus.

Ennek a várakozásnak az utolsó mozzanata talán a kórusunk koncertje, mely a feszült várakozás túlsordulása.

2023-ban ünnepeltük a Greccio-i első betlehem felállításának nyolcszázadik évfordulóját, e köré építettük fel a koncert tematikáját is.

Kórusunk, a Hilariter Laudat hetente egyszer próbál. Tagjaink szabadidejükből szánnak időt a próbákra való részvételre. Két tagunkon kívül mindenki amatőr, nem képzett énekes. Az elmúlt évek során szépen összecsiszolódtunk. Gyurác-Német Laci vezetésével nem csak a hangzás minél kidolgozottabb verzióját igyekszünk előadni, hanem a szöveg értelmét, tartalmát is hangsúlyozzuk, ami hol nyomatékosabb, hol visszafogottabb előadásban mutatkozik meg.

Én személy szerint ezt nagyon szeretem. Mert nem csak azért kell hangosabban énekelni, mert oda van írva, hanem azért is, mert ott valami fontos hangzik el. És ez a lényeg, hogy miről is énekelünk. Így az is megérti, aki a szöveget nem érti, mert latin vagy angol, esetleg német.

Elsősorban miséken szoktunk énekelni, de karácsonykor igyekszünk valami mást is megmutatni repertoárunkból. Így tavaly is sikerült megszervezni a koncertet. Az összegyűlő adományokat mindig jótékonyági célra szoktunk felajánlani.

Nagy öröm volt számunkra hogy sokan eljöttek a Ferences templomba meghallgatni a műveket. Remélem, hogy ez a karácsonyvárosi zenei áhítat sokaknak tetszésére volt, és még közelebb segítette őket Jézus születésének megünnepléséhez.

Köszönjük mindenkinek, aki eljött és velünk volt!

Kórusunk tagjai:

Gyurác-Német László
Holtuk Beáta, Mézes Melinda, Erdős Klára
Henyei Ildikó, Forrás Marianna, Penyigei-Manczur Krisztina
Kugler Tamás, Szabó Zoltán, Ficza, László

Erdős Klára

Postaládánkba érkezett

Köszönöm Spányi Antal püspök úrnak, László atyának a lelki vigasztalást adó szentmisét és gyászszertartást, Misi készséges szolgálatát, a rózsafüzért imádkozók imáját **Édesapám**, Ányistik Lajos hamvai felett. Köszönöm a mécesest, amely az ő állandó helyén égett végig a szertartás alatt, jelezve, hogy ő mindig velünk lesz! Köszönöm mindazoknak, akik részvétüket fejezték ki fájdalunkban.
Korompai Gáborné

Anyukám egyik nagynénje irgalmas nővérként dolgozott a szombathelyi gyerekkórházban. Gyerekkoromban sok időt töltöttem vele. Az ő életében a vallás mindig jelen volt, így nekem kisgyerekként természetes volt, hogy templomba megyek, elsőáldozó leszek és felveszem a bérmálkozás szentségét is. Kisgyerekként az ember családi mintákat követ.

De vajon felnőtt emberként hogy éljük meg hitünket? Amikor Jézus Galileába ment, halászokat szólított meg: Simont és András, Jakabot és Jánost. Ők elfogadták Jézus hívó szavát, otthagyták a családjukat, és Jézus nyomába szegődtek. Nem szegény emberek voltak, nem betegek, nem öregek, mint ahogyan sokszor halljuk, hogy „Biztos azért jár templomba, mert valami baja van.” Felnőtt, dolgozó emberek, akik napszamosokat is foglalkoztattak. Mégis, gondolkodás nélkül követték Jézust.

Vajon mi képesek lennénk erre, ha találkozánk Jézussal? Egyáltalán szükséges a teljes eddigi életünket hátra hagyni, vagy e nélkül is képesek vagyunk Istennek tetsző életet élni?

Meggyőződéseim szerint igen, sok mindent tehetünk, hogy mi is emberek halászaivá váljunk. Elég egy mosoly, egy kedves szó, egy ima, a másik ember meghallgatása. Amikor valakivel beszélünk, ne csak a saját álláspontunkat kövessük, hanem próbáljuk meg magunkat egy kicsit a másik helyzetébe is beleélni és megérteni, hogy a cselekedeteit, mondanivalóját mi vezérli. Az életünk célja az, hogy odaadjuk, szeretetté, ajándékká tegyük.

„Soha ne engedd, hogy valaki ne legyen boldogabb a veled való találkozás után, mint előtte.”

Solymosi-Kiss Anikó

Röviden...

- Nagybőjtben péntekenként mindkét templomunkban keresztúti imát, elmélkedést végzünk, amit közösségeink vezetnek. Kezdetre az esti szentmiséink előtt fél órával. Vasárnaponként pedig a belvárosi kálvárián 15 órakor kezdjük a keresztúti imát. Március 3-án mi is bekapcsolódunk a környékbeli karitászok imájába.
- Testületi ülésünkön elfogadtuk a tavalyi évről szóló gazdasági beszámolót, és megszavaztuk az idei költségvetési tervezetünket. A tavalyi törvénykezési/szabályozási bizonytalanság miatt sok szolgáltatásra túlárazás történt, így a visszatérítésekből jelentős tartalékunk maradt az idei évre.
- Jól halad a Kálvária kápolna ablakainak a felújítása, többen segítik a munkálatokat, és adományokkal is támogatják a célt. Még egy hónap biztosan kell, mire a helyükre kerülnek a felújított ablakok.

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Tasnádiné, Lakner Julianna Éva	63 éves
Pócsföldi Lajos	96 éves
Németh Józsefné, Tóth Mária Erzsébet Katalin	84 éves
Válint Attila Lajos	61 éves
Páldi Lászlóné, Szederkényi Erzsébet	98 éves
Hock István	87 éves
Horváth Attila Tibor	74 éves
Ányistik Lajos	92 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelőszerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda